

Tamte lata

"Czwóreczka" dawniej

Dawny budynek

Na przełomie XIX i XX stulecia nauka na terenie obecnego rejonu Szkoły Podstawowej nr 4 odbywała się w szkole, która mieściła się przy obecnej ulicy Krętej i tu uczyły się dzieci z rodzin niemieckich wyznania ewangelickiego, a dzieci polskie z rodzin katolickich uczęszczały do szkoły w Wirach.

Wielka zbiórka

W styczniu 1894r. zawiązało się w Wirach polskie kółko rolnicze i jednym z pierwszych postulatów gospodarzy z Lasku była zbiórka pieniędzy na budowę szkoły i siedziby Towarzystwa Gospodarczego w Lasku.

Do końca 1900r. zdołano zebrać niezbędne fundusze część w postaci gotówki, a część w postaci deklaracji wykonania określonych robót. Zakupiono też duży plac przy dzisiejszej ul. Sobieskiego od niemieckiego gospodarza i przyjęto darowiznę w postaci działki także przy obecnej ulicy Sobieskiego od rodziny Hernesów z Lubonia, która zamierzała osiedlić się we wsi Lasek. Jednakże nie sprawy finansowe stanowiły główny problem. Władze

pruskie nie chciały wyrazić zgody na budowę pełnoklasowej szkoły katolickiej.

Wydano zgodę

Ostatecznie zgodziły się na budowę szkoły dla dzieci młodszych w wieku 6 do 9 lat. Wybudowano jednoizbową szkołę z mieszkaniem dla nauczyciela, ogródkiem przydomowym i niewielkim placem zabaw dla dzieci. I tak we wrześniu 1904 r. młodsze dzieci rozpoczęły w szkole w Lasku, a starsze nadal uczęszczały do szkoły w Wirach.

Nie zaprzestano jednak starań o szkołę. Nadal gromadzono fundusze i zabiegano u władz pruskich o uzyskanie zgody teraz już na rozbudowę. Wszystkie te zabiegi uwieńczone zostały sukcesem w roku 1914, kiedy to 1 września wszystkie dzieci z Lasku rozpoczęły naukę we własnej szkole.

Lata 1918 - 1939

Początkowo szkoła wiejska z jednym nauczycielem przekształca się w trzyklasową z kierownikiem i dwoma nauczycielami, a następnie w pięcioklasową z kierownikiem i czterema nauczycielami uczy się w niej wtedy ok. 250 dzieci. W latach 1930/31 połączono szkołę w Lasku ze szkołą w Wirach i utworzono Szkołę Powszechną III stopnia. Nazywała się Siedmioklasową Szkołą Powszechną w Wirach/Lasku. W roku 1931 dobudowano jednopiętrowy budynek z czterema salami i w roku 1934 rozdzielono

szkołę Wiry/Lasek na dwie szkoły III stopnia w Wirach i Lasku. W 1935 roku do szkoły uczęszczało ok. 450 dzieci. Kierownikiem był Bolesław Romanowski, a kadra pedagogiczna liczyła dziewięciu nauczycieli. Nauka odbywała się w budynku szkolnym, ale dodatkowo wynajmowano jeszcze jedną izbę od gospodarza Rahlinga.

Lata 1939 -1945

Jeden z nauczycieli, Gracjan Król, początkowo powołany do wojska, po kapitulacji uwięziony został w obozie koncentracyjnym w Dachau. W Lasku pozostało 4 nauczycieli, resztę wywieziono. Nauki nie było. W opustoszałej szkole urząd-

zono biuro gminne. W 1944r. pracowała tam jedna z polskich nauczycielek i ona to wspólnie z woźną Lechmanową pozbierały i przechowały pozostawione obrazy i mapy.

W 1941 z polecenia władz okupacyjnych otwarto szkołę: DEUTSCHE SCHULE POLNISCHE KINDER. Nauczycielkami były kobiety niemieckie zwykle robotnice, służące. Urządzono cztery klasy, w których dzieci uczyły się po niemiecku czytać, pisać i liczyć. Nierzadko jako pomoc naukową stosowano bicie.

Gdy dzieci kończyły 14 lat, zapisywano je do pracy (na miejscu lub na wyjazd do Niemiec).

W październiku szkołę zajęło wojsko niemieckie wyparte w styczniu 1945r. przez wojska radzieckie, które urządziły tu szpital.

Trwały jeszcze walki o Cytadelę, kiedy Mieczysław Śliwiński rozpoczął organizować polską szkołę w Lasku pomagały mu w tym nauczycielki: Ludwika Dymkowska, Kazimiera Dąbakowa, Zofia Nizańska i Karolina Mazepianka.

14 lutego 1945 rozpoczęły się zapisy do szkoły, a 26 lutego pierwsze dzieci zaczęły naukę.

Znamy skład grona nauczycielskiego

Zofia Nińska

Franciszek Muszkowski

Kierownik: Mieczysław Śliwiński

Kazimiera Dobakowa

Andrzej Zochowski

Nauczyciele:

Karolina Mazepianka

Ludwika Dymkowska

Zofia Mikołajewska

Lata powojenne

Kalendarium ważniejszych wydarzeń

17 listopada 1945 dzięki własnej pracy mieszkańców Lasku i ich funduszy o godz. 14.00 zapaliła się w szkole pierwsza żarówka elektryczna (była to jednocześnie pierwsza żarówka w Lasku).

27 stycznia 1946 wieczornica koła PCK dochód przeznaczono w części na potrzeby szkoły, a w części na dzieci sieroty po zamordowanych przez okupanta nauczycielach

7 - 14 maja 1946 pierwsza wycieczka szkolna (na Ziemię Lubuską), w której wzięło udział 86 uczniów.

26 maja 1946 poświęcenie sztandaru drużyny harcerskiej.

18 lutego 1947 godz. 12.00 uroczyste otwarcie szkolnego studia radiowego

29 kwietnia 1950 wycieczka grupy uczniów do Warszawy. Dzieci po-

jechały na zaproszenie Bolesława Biureta zwiedzały Belweder i spacerowały po parku. Każde dziecko otrzymało mały upominek.

7 października 1954 połączono wsie Żabikowo, Luboń i Lasek i nadano prawa miejskie, szkoła otrzymała nazwę:

SZKOŁA PODSTAWOWA nr 4 w LUBONIU

Wrzesień 1963 wykopy pod nowy budynek szkoły, która powstanie między ulicą 1 Maja, a Grzybową w oparciu o istniejącą salkę Towarzystwa Gimnastycznego salka ta zostanie adaptowana na salę gimnastyczną.

Czerwiec 1959 pierwszy telewizor w szkole (ufundowany przez Komitet Rodzicielski i Zakład Opiekuńczy).

6 stycznia 1962 początek rozmów z władzami oświatowymi na temat budowy nowej szkoły, która zapewni godziwe warunki nauki coraz większej ilości dzieci.

SZKOŁA PODSTAWOWA NR 4 im. MAŁGORZATY FORNAŁSKIEJ w LUBONIU

24 kwietnia 1971 otwarcie Izby Pamięci Narodowej w Sali nr 19.

15 lutego 1975 szkoła otrzymała sztandar. Fundatorem był Komitet Rodzicielski

12 grudnia 1981 finał VII Ogólnopolskiego Konkursu Węgiel w Chorzowie (organizatorem było czasopismo Świat Młodych). Szkoła zajęła II miejsce i zdobyła 15 000 zł.

1985 II miejsce i Srebrna Maska Szkolnego Koła Teatralnego na konfrontacjach Sceny Dziecięcej i Młodzieżowej w Poznaniu.

SZKOŁA PODSTAWOWA nr 4 w LUBONIU

Styczeń 1989 II miejsce w kategorii album dla koła polonistycznego w ogólnopolskim konkursie Miejsca Pamięci Narodowej w moich oczach

Maj 1990 zmiana nazwy szkoły (uchwała Rady Pedagogicznej):

zatrzymał moje stowarzyszenie, które rozprawało germanizację młodości polskiej. Dla obrony polskości utworzyło się i inicjatywę gospodarczą Jana Magiera katolickie Stowarzyszenie Przemysłowców, do którego zaczęli się przynosić Polacy. W tym stowarzyszeniu skupiali się ludzie oświatowi i kulturalni Polaków. Dzieci polskie z Łasku wznosiły do szkoły katolickiej w Wierach, dla dzieci niemieckich była szkoła w Łasku. Dopiero w roku 1904 wybudowano szkołę katolicką w Łasku. Łąsek należał do parafii Wiry. Potwierdzenie części

Wrzesień 2004 nadanie szkole
nowego imienia:

SZKOŁA PODSTAWOWA nr 4 im. prof. ADAMA WODZICZKI w LUBONIU

**Na podstawie
wspomnień L.
Dymkowskiej i K.
Mazepianki, Kroniki
Gminnej (gminy
Żabikowo, powiatu
poznańskiego str.14)
oraz Kronik Szkolnych -
opracowała Alicja
Zgrzeba**